

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoSr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817201883
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7817201883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Duditša a členiek senátu JUDr. Evy Feřkovej a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu G. C., P. XX.XX.XXXX, Y. U. X. XX, zastúpeného JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou, so sídlom Rožňava, Čučmianska dlhá 7, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 01. júna 2017 č.k. 6Csr/2/2017 - 74 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej iba „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, sp. zn. SRSApA 04519/16 zo dňa 24.11.2016. Priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %. Zaviazal žalovaného uhradiť na účet Slovenskej pošty, a. s., prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému eKoloK, Slovenská pošta, a.s., so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124 súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 Eur na základe pripojeného platobného predpisu, v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval o návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pričom žalobca namietal ako neprijateľnú podmienku uzavretie rozhodcovskej zmluvy, a zároveň platnosť rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. g) a i) citovaného zákona. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž z 24.11.2016 bol žalobca zaviazaný na zaplatenie sumy 294,- eur s príslušenstvom, konkrétne úroku v sume 74,16 eur, poplatku v sume 264,73 eur, úrokov vo výške 23,22 % ročne zo sumy 294,- eur od 13.05.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 294,- eur od 24.06.2015 do zaplatenia, zmluvnej pokuty 33,- eur, trov mediáčného konania 179,49 eur, poplatku za upomienku vo výške 10,- eur a trov rozhodcovského konania vo výške 195,40 eur v mesačných splátkach po 120,- eur v prospech spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Žalobca prevzal rozsudok dňa 30.11.2016 a dňa 22.02.2017 podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd prvej inštancie aplikoval na prejednávajúcu vec ustanovenia zákona č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, s poukazom na ust. § 73 ods. 1, 2, 3 tohto zákona, posudzoval uzavretú rozhodcovskou zmluvu na základe ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení platnom v čase podpisovania rozhodcovskej zmluvy. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca uzavrel dohodnutú rozhodcovskú zmluvu individuálne pre prípad riešenia sporov súvisiacich so zmluvou

o úvere č. XXXXXXXXXX, preto jeho námietka neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodná. Ďalej súd prvej inštancie posudzoval nárok žalobcu podľa ust. § 45, § 46 a § 47 zákona č. 335/2014 Z.z. Dospel k záveru, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku je aplikácia ust. § 45 ods. 1 písm. i) tohto zákona, nakoľko pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Prítom ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktorá sa neriadi režimom Obchodného zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 13.06.2014 je podľa názoru súdu prvej inštancie v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. i) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nie sú v nej uvedené povinné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, a to úroková sadzba spotrebiteľského úveru, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedená jediná splátka vo výške 696,- eur, ktorá je zvýšená o poplatok 346,- eur, ktorý má byť tvorený súčtom úroku vo výške 23,22 % ročne z poskytnutého úveru a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere. V zmluve je uvedená RPMN vo výške 98,86 % a výška priemernej hodnoty RPMN vo výške 45,02 %. Zo zmluvy pre spotrebiteľa jednoznačne nevyplýva výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ani jednotlivé zložky administratívnych poplatkov. Takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje súd prvej inštancie za nekalú praktiku žalovaného. Súdom aplikované ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch sú odlišné od ustanovení Smernice č. 2008/48/ES. V čase podpisovania zmluvy o úvere žalobcovi ako spotrebiteľovi neboli v zmluve uvedené náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Neuvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov a úrokovej sadzby úveru považuje súd prvej inštancie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ako to má na mysli ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovský súd nepostupoval v zmysle platnej právnej úpravy a svojím rozhodnutím zaviazal žalobcu na plnenia, ktoré boli v rozpore so zákonom, preto bolo potrebné žalobe vyhovieť a rozhodcovský rozsudok ako celok zrušiť podľa § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP. Výrok o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok odôvodnil podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Odvolateľ v dôvodoch odvolania uvádza, že podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Považuje za nepochybné, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi sporovými stranami je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, pretože umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Poukazuje na obsah rozhodcovskej zmluvy v čl. II, z čoho vyvodzuje, že tu nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu a žalovaný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. K povahe rozhodcovskej doložky poukazuje na rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Bratislave. V ďalšej časti odvolania sa zaoberá otázkou platnosti rozhodcovskej doložky ako právneho úkonu. Poukazuje aj na prípustnosť rozhodcovského konania, ktorá vyplýva z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov s tým, že možnosť mimosúdneho riešenia sporov je jednoznačne daná z ust. § 4 ods. 2 písm. r) pôvodného zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. z ust. § 9 ods. 2 písm. v) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010. Uvádza, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z odporúčania komisie. Povahe rozhodcovskej doložky sa venuje v celej časti II. odvolania. V časti III. odvolania poukazuje na rozsudok Okresného súdu Košice I, ktorý zrušil rozhodcovský rozsudok v časti IV. odvolania sa venuje povahe rozhodcovskej doložky ako doložky nevýhradnej a všeobecnej prípustnosti rozhodcovského konania. Na záver namieta, že žalobca od rozhodcovskej zmluvy mal možnosť odstúpiť, čo však neurobil.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uvádza, že ho považuje za účelové a tendenčné so snahou oddialiť právoplatnosť napadnutého rozsudku. Žalovaný ako by sa ani neoboznámil s odôvodnením napadnutého rozsudku a opisuje v odvolaní skutočnosti, s ktorými sa súd prvej inštancie vysporiadal. K dôvodu na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1

písm. i) zákona č. 335/2014 sa žalovaný vôbec nevyjadruje. Žalobca považuje za evidentné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.06.2014 neobsahovala zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a táto zmluva obsahovala neprijateľné podmienky v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Napriek tomu rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s týmito ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa. Navrhuje rozsudok potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po preskúmaní splnenia podmienok o prípustnosti odvolacieho konania zistil, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. Následne prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne a úplne zistil skutkový stav veci, takto zistený skutkový stav posúdil podľa relevantných ustanovení hmotného práva, ktoré na skutkový stav správne aplikoval a interpretoval. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a konštatuje správnosť a úplnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza, že tieto absolútne nekorešponujú odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie. Celý text odvolania a jednotlivé vytkané dôvody sa venujú iba povahe uzavretej rozhodcovskej doložky, úvahám o platnosti rozhodcovskej doložky ako právneho úkonu a posúdeniu rozhodcovskej doložky ako doložky tzv. nevýhradnej.

8. So všetkými týmito námietkami sa vyporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení v bode 18. kde uviedol, že prípadná námietka žalobcu ohľadom neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodná, pretože žalobca uzavrel individuálne dohodnutú rozhodcovskú zmluvu pre prípad riešenia sporov súvisiacich so zmluvou o úvere, z obsahu ktorej jednoznačne vyplýva, že sa spory budú riešiť pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil rozhodcovskú doložku ako platnú a preto všetky odvolacie námietky sú absolútne irelevantné.

9. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z právneho záveru, že rozhodcovský rozsudok je potrebné zrušiť z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1 písm. i) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (bod 36. odôvodnenia rozsudku). Tento dôvod spočíva v tom, že Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami Všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Uvedený záver súdu prvej inštancie odvolateľ nenamietal.

10. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie rozsudku je jasné, logické, zrozumiteľné a presvedčivé. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie v tom, že rozhodcovský súd nerešpektoval zákonnú požiadavku a zákonnú povinnosť rozhodcovského súdu vychádzať pri rozhodovaní zo Všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, a to jednak vo výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku, o trovách konania aj o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu, pretože žalobca bol od poplatku oslobodený.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 - § 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval o prvej inštancii. Pri dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolávateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.